

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea :
Brasiovu, piata mare Nr. 22. — „Gazeta“ ese:
Joi si Dumineca.
Pretulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. s. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu s'en
28 franci.

Anul XII.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. correspondenti.
Anunciunile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscripe nu se
retrimitu.

Nr. 8.

Dumineca, 29 Ianuaru | 10 Februaru

1878.

Basarabi'a.

Brasiovu, in 9 Februaru 1878.

Dusmanii Romaniei i-au totu cobitu de reu. Candu nu mai era indoieia despre aceea, ca Russia roiesce resbelulu, candu 'si concentrase ostirile la Prutu si se astepta pe fiecare di trecerea acestor'a pe pamentu romanu, ei plangeau s'ortea tierii romanesci lipsita de spriginulu ce l'a imploratu dela Europ'a si avisata la propriile si micile sale poteri. Press'a loru constatase, nu fora ore care bucuria reutatioasa, ca Romania'a este parasita de tote partile si este lasata in capriciulu bunei intemplari. Dupa-ce inse romanii, mai energici, mai prevedietori si mai tari, decatu s'ar' fi potutu crede chiaru de catra binevoitorii loru amici, au urmatu pe calea singuru mantuitoare de a-'si ajuta ei insusi, au inchiaiatu o conventiune onorifica cu Russia in care acest'a a garantatu drepturile si integritatea Romaniei; dupace, provocati in modulu celu mai brutu de catra Turci'a, au luat arm'a spre a-'si aperi cu bravura si eroismu admirabilu vetrele stramosiesci de selbataci'a ordelor basibozuce: inimicii loru strigau in gur'a mare, ca au vendutu tier'a Russia, ca s'au facutu vasalii loru, ca jertfele de avere si sange ce le adusera voru inainta numai cais'a slavismului. „Serman'a Romania! va sanger'a si va peri in ghiarele moscovitului!“ acest'a era fras'a constanta in articuli diuareloru turcofile. Cei ce strigau necontentu contra slavismului si-'si petreceau timpulu celu scumpu cu agitatiuni nepotintioase contra Russia nu s'au ganditu se'u nu au voitu se se gandesca la aceea, ca si romanii 'si imbescu tier'a si natiunea, ca si ei au unu patrimoniu scumpu lasatu loru dela mosi si stramosi pe care au aperi contra ori-cui 'si tienu de cea mai santa datorita patriotica. Si ore nu a doveditu in destulu chiaru resbelulu de faia de ce jertfe, de ce eroismu anticu sunt capabili descendenti colonieloru romane dela Dunare, candu este vorb'a de a loru libertate si independentia?

„Sic vos non vobis!“ au exclamatu si exclama astadi din nou contrarii politiceii guvernului romanu. Ati lucratu pentru altii, v'a-ti versatu sangele pentru ca Russia se 'si pota ajunge mai lesne planurile sale de cotropire a Orientului, le d'icu ei romaniloru in tonu de imputare fara a judeca inse, ca ore acest'a potut'au lucra altfelu si deca ar' fi urmatu alta cale, deca ar' fi statu cu manile in simu, cumu voeau turcofilii, eluptat' ar' fi mai multu, scutit'ar' fi mai cu succesu tier'a de devastare seu de stirbire a teritoriului seu?

Cu-o satisfactiune rara vine astadi organulu germanu alu guvernului din Budapest'a si constata, ca Tiarulu cere acuma dela Romania'a retrocessiunea Basarabiei romane ca recompensa pentru insemnatele si multiplele servitii, pe cari le-au facutu romanii imperatiei russesci in resbelulu de faia. Asia este, Russia tinde in adeveru a lua Basarabi'a dela romani. Der' credeti voi, ca acest'a nu au sciutu romanii atunci, candu au plecatu in resbelu, credeti, ca barbatii de statu romanu, cari tota vietia loru au consacrat'o eliberarii tierii de sub jugulu strainismului, nu au prevediatu adeveratele planuri ale Russia, n'au intielesu, ca russii voiescu se devina erasi stapani pe gurile Dunarii? Candu mai cu sema dela conferintia din Reichstadt tota press'a europeana au ventilatu cestiunea re-luării Basarabiei, candu chiaru copii de scola aflara de acestu planu, numai guvernulu romanu, dnii Bratianu si Cogalniceanu se'lu fi ignoratu?

Au sciutu romanii prea bine, la ce au ei se se astepte dela o Russia victorioasa si tocmai pentru aceea ei au mersu in resbelu, s'au aliatu si s'au luptatu alaturi cu ostirile ei, pentru de a 'si castiga titluri de dreptu faia de acest'a puternica imperatia, faia de celelalte poteri garante, de Europ'a, care in momentul celu mai supremu

pericolu pentru siguritatea si esistentia Romaniei, nu au sciutu se-i vena in ajutoriu nici macaru c'unu eftinu consiliu.

„Ne pare in adeveru reu de sermanulu poporu dela confiniile nostre“, esclama foi'a din Budapest'a. O fariseiloru! de ce nu v'au parutu reu atunci, candu, deca nu i-ar' fi succesu a regula trecerea ostiriloru russesci printr'o conventiune, deca nu 'si-ar' fi mobilisatu si pusu in actiune fortiele militare, Romania'a era se'si perda chiaru esistentia, se se sfersiesca sub lovirele copiteloru cailoru a doue armate infricosiate, ce veneau un'a asupra alteia. Apoi deca cumu diceti aveti catu de puçinu simtiu de simpatia pentru „serman'a Romania“, de ce nu ve bucurati, ca astadi in urm'a atitudinei ei eroice in resbelu, in urm'a concursului ei insemnatu la succesele eluptate, Europ'a are de diece ori mai multa cauza, mai multu cumentu de a-o aperi in con'ra tendintieloru cotropitoare ale Russia? Si Europ'a, diceti, este interesata in modu insemnatu la cestiunea Basarabiei, nu pote voi nicidecumu ca acest'a se intre in manile russului, ca gurile Dunarei, a carei libertate ii este de-o potriiva scumpa Austro-Ungariei si Germaniei, se fia dominate de-o singura putere!

In adeveru noi cei din Austro-Ungaria n'avemu cauza multu mai puçina de a fi mahniti pentru intentiunea Russia in privintia Basarabiei. Seu ca Dunarea a incetatu a fi o arteria principala a comerçului nostru? Ne simtimu pote atatu de siguri despre aceea, ca „sfer'a interesseleru nostre“ nu va fi alterata de catra Russia? Organulu contelui Andrásy vine si dupa ce constata ca numai poterile garante cari au subscrisu tratatulu dela Paris din 13 Martie 1856 potu se decida definitivu asupra s'ortei Basarabiei, pe care au fostu dat'o Romaniei ca unu feliu de depositu, dice: „Pote ca unu congressu european va lua Romaniei acestu petecu de pamentu, der' atunci va decide totu congressulu ce se se intemple cu elu.“ Ce va se insemne acest'a? Ori ca cancelarii imperiali sunt deja intielesi in privintia acest'a si ghesieftulu este facutu inca pote dela conferintia din Reichstadt?

Ori-care ar' fi intentiunea Russia si ori-care ar' fi intielegerea intre poterile nordice, mic'a der' brav'a Romania 'si-a datu verdictulu ei in acest'a cestiune. Unu telegramu dela Bucuresci ne spune, ca corpurile legiuitoare au votatu o motiune declaranduse categoric in contra retrcedarii fia pentru ori-care schimbu seu compensatiune. Nu vomu ceda nici unu petecu de pamentu cu voi'a nostra! Acest'a este demnulu limbagiu a unui poporu, care a sciutu se jertfiesca avere si sange pentru libertatea si independentia sa.

Inca russii nu au facutu nici unu pasu seriosu, oficialu pentru realizarea dorintiei loru, ei deocamdata numai au batutu la portile Basarabiei, credindu ca guvernulu principelui Carolu le va deschide: S'au insielatu. Respunsulu camerelor ii va inveti'a se cumosca pe romani si mai bine. Pote ca dupa acest'a nu voru mai insiste. Deca inse totusiu nu 'si-ar' stempera poft'a si ar' voi Basarabi'a cu ori-ce pretiu? Atunci Romania'a se va adresa din nou la Europ'a si provocanduse la miile de viteji cari au caditu pentru independintia tierii si libertatea poporeloru chrestine, va dice: Nu lasa se mi se stirbesca teritoriulu aperiutu cu atatea jertfe! Se speramu in interesulu libertatii poporeloru ca de astadata Europ'a ei va da ascultare, ca-ci de nu ar' fi asia, de nu va pote Europ'a se face a se respecta vocea ei la congressulu viitoriu, atunci s'ar' implini predicerea marelui Thiers: ca deca statele voru lasa prea multa libertate de actiune Russia, acest'a va cotropi, inca totu Orientulu si Europ'a nu-i va mai pote contrasta!

Impresurarea Vidinului.

(Corresp. part. a „Gaz. Trans.“)

Arcer-Palanc'a, 14 Ianuaru st. v. 1878.

Dupa caderea Plevnei, cumu sciți, armata nostra fu reorganisata astfelu, ca se pota corespunde tuturoru recerintieloru ulterioare, adeca: a escorta prizonierii, a lasa mici garnisone prin localitatile cucerite si unu corpu de armata sub numirea de „Corpu de Vestu“ se opereze asupra Vidinului sub comand'a generalului Haralambie.

Acestu corpu compusu din trei divisiuni se puse in marsiu indata dupa caderea Plevnei si, invingendu teribile accidente causate si multe alte neplaceri, reusi a aperi la timpu in faia Vidinului, pe care dupa o operatiune de aprupe o septemana 'lu incungiura, incependu dela Nazir-Mahala pana la Florentinu. Trupele ajunse odata in pozitiunile loru, procesera in a stringe cerculu de impresurare, incatu se ajunga la o departare, de unde se pota incepe bombardarea Vidinului. In inaintarea loru trupele intimpinara insemnata resistintia in satele cele mai apropiate de Vidinu, si adeca: Tatargicu, Novoseio, Rupea, Rajanovce, Smardana, Capitanovci'a si Cherumbecu, cari erau ca posturi detasiate intarite si ocupate de turci.

Prin o bombardare bine combinata din tote partile (si din Calafatu) turcii fura siliti de catra armata nostra a evacua tote aceste sate, afara de Novoseio, Smardana si Cherumbecu. Celu de alu douilea (Smardana) fu atacatu directu de trupele nostre la 12 Ianuaru si luat cu assaltu, la care ocaziune cadiura in manile nostre 220 prizonieri si siese tunuri de 9 Krupp. Acestu satu era aperiutu de trei redute. Gratia negurei ce protegea ataculu, perderile nostre sunt relative mici.

Pe timpulu atacului divisiunea din Calafatu bombarda Vidinulu, facendulu se ardia mai multe ore cu fiacara mare.

Satele parasite de turci fura ocupate la momentu de trupele nostre, er' Novoseio si Cherumbecu se bombardaza mereu.

Din nouele pozitiuni trupele nostre potu bombarda Vidinulu la o distantia de 3—4 chilometri.

Adeveratulu bombardamentu asupra Vidinului n'a inceputu inca, der' nu va intardi multu si 'mi vine a crede, ca indata ce considerabilulu numeru de guri de tunu, de cari pentru acestu scopu dispune armata nostra, va incepe foculu, Vidinulu se va pred'a, ca-ci nu pote nicidecumu se resiste unui bombardamentu, dupa cumu i-se pregatesce. Giuru impregiuru incungiuratu de artileria, care la unu momentu datu este in stare a inund'a fortareati'a si orasiulu de obuse, turcii voru fi siliti se redice stegulu albu inca inainte de a intra infanteria nostra in rolulu ei.

Totu asemenea se va intempla cu cetatea Belogragicu, care arde de doue zile de foculu produsu prin artileria nostra de acolo.

Ecaterin'a Mocioni de Foen.

Natiunea romana abia si-a stersu ochii de lacrimi la mormentele fratiloru Golesci, si abia reintorsi dela catafalculu loru, aflaramu, ca mortea crud'a de nou pune in jale animele nostre, de nou causaza doreroase palpitari in anim'a romanului, ca-ci Ecaterin'a Mocioni a disparutu din corpulu nationalu.

Famili'a de Mocioni este o familia vechia macedoniana venita in timpii mai recenti in Banatulu temisianu, unde s'a distinsu prin diligentia si amore nationala. Caracterulu nobilu alu acestei familie se dovedesce eclatantu: ca in mani'a multeloru uneltiri straine, nici candu s'a abatutu dela vatr'a s'a romanesc'a, ci a statu stanca neclatita si aparatoriu in fruntea natiunei sale, asteptandu cu barbatia regenerarea romanismului.

Unu membru din acest'a stralucita familia a fostu si Ecaterin'a de Mocioni. Acest'a femeia romana a fostu o mama esemplara. Virtutile ei erau caste ca radiele soarelui. Era bucuria si mandria romanului, era binefacatori'a generatiunei nostre. Ea a moritu atunci, candu iamu datu testimoniu stralucitu: ca romanulu, amorea sufletului ei, nu a degeneratu. Si ea pote a moritu satisfacuta in momentele, candu marirea si

glori'a romanésca a implutu de multitudine anim'a ei cea nobila de romanu.

Acésta matróna, cá o vergura a templei vestale, a sustienutu foculu divinu in continuitate, pentru a nu se stinge din animile nóstre, — foculu divinu alu romanismului. —

Fericitu este acelu poporu, care posede in sinulu se femeii morale, ca-ci acesteia facu virtutile barbatiloru se stralucésca cá sórele.

Camu dela anulu 1848 datéza luptele acestei familie pentru romanismu. Ecaterin'a de Mocioni erá pretotindenea acolo, unde se aflá bravii ei frati Andreiu, Antoniu si Georgiu. Ea a induratu cu romanii tóte gregetele, tóte suferintiele natiunei. Salónele ei erau deschise pentru totu romanulu de bine. Aci se amestecau doru cu dorulu ei, lacrimi cu lacrimile ei si aspiratiuni cu aspiratiunile ei. Aci tenerimea nóstra sermana 'si aflá patronagi si consolare. Ecaterin'a Mocioni le sioptea in tonulu unei mame barbatia si pacientia. Ea aprindea foculu in animele barbatiloru nostri de lupta, pentru a eluptá: Libertatea pentru romanismu.

Mi aducu aminte, ca pe la anulu 1863 avui rara fericire de a-o cercetá. Fiiulu ei Eugeniu abia de 17 ani erá ranitu in unu duelu, ce trebuiá se-lu sustiena pentru onórea nationala. Si atunci am audit'o, am vediut'o, cumu se luptá, o mama romana, cu amórea catra natiune si cu in tristarea dorerosá pentru fiulu seu. Vedeam din ochii ei superbi, cumu preferea castitatea onórei nationale. Eu parasindu a ei vedere, am pastratu devis'a: Déca o femeia póte se fia atatu de nobila, cu catu noi barbatii nu amu poté se ne jertfimu chiaru viéti'a in luptele nationale.

Dér' meritulu ei este mai splendidu atunci, candu trebuie se ne dicemu, ca: Ecaterin'a de Mocioni este mam'a dulce a lui Alexandru si Eugeniu... Ea a moritu, dér' a datu mostenire natiunei sale pe fii sei, dela cari poporulu romanu astépta, cá printrensii se se eternizeze virtutile sufletului ei. Ea a fostu brava si numele ei va fi nemuritoriu. Se-i fia binecuvéntate o semintele!

V. Grozescu, protopopu.

Inmormentarea directorului Dr. Ioanu Mesiota.

Lasamu se urmeze acuma cuventarea funebra a dlui avocat Nicolae Strevoiu, despre care amu facutu amintire in numerulu trecut. Ea suna asia:

Intristatiloru ascultatori! Asiadér' Dr. Ioanu Mesiota, directorulu instituteloru nóstre de invetiamentu, a incetatu de a mai fi intre cei vii.

Multe sunt lacrimile, cari curgu la acestu cosciugu, multe sunt animile amaru lovite prin acésta perdere. Mam'a, fratii, sororile si nepotii defunctului deplangu cu amaru perderea mangaierei, a mandriei lor. Colegii repausatului jalescu profundu pe amicu lor sinceru, pe colegulu lor inteligentu, pe conducatoriulu lor celu plinu de tactu. Amicii, cunoscutii, concetatianii repausatului deplangu perderea unui barbatu intieptu si folositoriu natiunei si patriei sale.

Nimenea inse nu va simti in aceste momente mai profundu acésta nereparabila perdere de catu acea corporatiune, careia s'a concediutu institutele nóstre de invetiamentu, voiu se dicu decatu Eforia scolaria.

Erá liniscita in sufletulu seu acésta corporatiune, sciindu, ca institutele de invetiamentu sunt conduse de unu barbatu, care inzestratu cu cunoscentie inalte si cu unu tactu deosebitu a sciutu a redicá aceste institute la acelu gradu, pe care se afla cele mai bune institute omogene ale patriei. Erá munda acésta Eforia pentru directorulu instituteloru nóstre, care chiamatu prin increderea publica la posturi onorifice in reprezentantia municipale si comunale, consistorii, sínóde si congrese, totdeauna se aflá la culmea misiunii.

Netiermurita erá speranti'a nóstra, ca cáta vreme institutele nóstre de invetiamentu se voru aflá sub o asemenea conducere, ele voru prosperá si voru inaintá puternicu intru binele patriei si alu natiunei nóstre.

Acea linisce sufletésca, acea mundria indreptatita, acea sperantia motivata a nóstra astadi cu acestu cosciugu apune in mormentu.

In cea mai vigurosá versta, ajunsu la maturitatea culturai sale, acestu barbatu neobositu fú rapitu acestoru institute de invetiamentu, fú rapitu natiunei.

Sermana natiune! Ce ai pacatuitu tu, cá fi tei cei mai plini de sperantia se-ti fia rapiti unulu dupa altulu? Dér' dorerea este prea cumplita, ca ne stringe anim'a, ne curma vorbirea, nu-si afla espressionea.

Se ne implinimu o ultima datoriinta.

Neobositule luptatoriu pentru cultura si inaintare na-

tionala, care sub cele mai critice impregiurari ai condusu cu intieptiune si ai promovatu cu taria institutele nóstre de invetiamentu, tu astadi nu audi plangerile, nu vedi lacrimile nóstre de cumplita dorere si totu-deodata de profunda recunoscentia, pe cari le versamu cu dreptu cuventu la mormentulu teu.

Dér' ceti pasa tie de recunoscenti'a ómenilor? Cu multu mai mare recompensa duci tu cu tine din acésta lume; tu duci consciinti'a de ati fi implinitu cu scumpetate totu-deauna datori'a t'a in ori-care locu, in care te-a asediatu provedinti'a; tu duci cu tine consciinti'a de a fi transplantatu spiritulu teu celu iubitoriu de cultura si revnitoru de sciintia in institutele, in tinerimea nóstra; tu duci cu tine credinti'a, ca spiritulu teu transplantatu in tinerime si prin acésta in natiunea nóstra, a devenitu nemuritoriu chiaru si dincóce de mormentu.

Fericitule, tie 'ti este datu aceea, ce la puçini ómeni e datu, tie 'ti este datu a gustá deodata doue nemuriri: Nemurirea spiritului dincolo de mormentu si nemurirea faptelor tale dincóce de mormentu.

Memori'a ta va fi eterna!

In fine mai adaugemu spre completarea relatiunii nóstre, ca din partea consiliului comunalu (a comunitatii), a caruia membru erá si repausatulu, au fostu delegati 20 membri pentru cá se dé mortulu acómpaniamentulu de onóre, tienendu cordónele carului mortuaru. — Din afara au sositu depesie de condolentia dela Illustritatea s'a dlu episcopu Metianu, dela fostulu ministru d. Titu Maiorescu si dela „Societatea Andreiana“ a teologiloru din Sibiu. Audimu, ca studentii gimnasiului romanu de aici au convenitu intre sine de a portá in timpu de siese septemani floru negru pe chipiuri, cá semnu alu doliului profundu, in care a pusu pe intrég'a tinerime gimnasiala mórtea multu iubitului si respectatului direttore.

Din camer'a romana.

In numerulu trecut amu publicatu interpellatiunile dloru Ghic'a si Urechia. Tóta romanimea asteptá cu nerabdare respunsulu guvernului in cestiunea acésta vitala a Basarabiei, toti voiau se afle catu mai curundu din gur'a ministriloru tierii, de este adeveratu, ca Russi'a cere dela guvernulu romanu Basarabi'a romanésca, in schimbu cu Dobrogi'a s. c. l. In siedintiele publice de Luni, 23 Ian. v. ale senatului si ale camerei se asteptá, cá ministrulu de esterne si ministrulu-presiedinte se dé lamuririle cerute. Dér' in locu de a face acésta éta ce a disu d. Cogalniceanu in Senatu: „Principiele Dimitrie Ghic'a cá unulu ce de atatea-ori a fostu siefu de guvern, scie mai bine de catu ori-cine, ca o asemenea cestiune ardiétoe nu póte fi tratata in publicu inainte cá si senatul si camer'a si guvernulu se-si comunice ideile, camerele se cunósca vederile guvernului, precumu si guvernulu érasu se cunósca vederile camerei. Me vedu dér' in nepotintia a primi desvoltarea interpelatiunii inainte cá onor. senatu se binevoiesca intr'o siedintia confidentiala si secreta, sa ié cunoscentia de tóte documentele privitorie la cestiune.“ D. Ghic'a primesce propunerea guvernului de a se tiené siedintia secreta si Senatul decide a se pune indata prin telegrafu in intielegere cu camer'a de pe délulu Metropoliei.

Totu in acelasu timpu a declarat in siedinti'a camerei dnu presiedinte alu consiliului Ion Bratianu: „Dloru, amu vediutu obiectulu interpelarii onor. d. Urechia, fiindu-ca inse acésta cestiune n'a intratu inca pe teremulu oficialu, credu, ca nu este bine cá noi se judecamu lucrulu intr'unu modu oficialu si se-lu tratamu aci. Cu tóte aceste guvernulu voiesce se fiti in curentu nu numai de ceea ce este oficialu, dér' si de aceea ce se dice si se face intr'unu modu oficiosu, si de aceea ve róga se ve constitui in comitetu secretu si atunci potemu se ve spunemu in ce stare se afla acésta cestiune.“ — Interpelantulu d. Urechia catu si Camer'a consimte cu acésta declaratiune. Inainte de inchiderea siedintiei la 4 óre p. m. d. presiedinte alu camerei C. A. Rosetti face cunoscutu, ca d. vice-presiedinte alu senatului a comunicatu biroului, ca s'a propusu o siedintia secreta in unire cu camer'a si invita pe deputati se mérga acolo spre a se constitui in siedintia secreta.

Revist'a diareloru din Romani'a.

Intrég'a societate romana este profundu agitata din momentulu in care s'a auditu, ca generalulu Ignatieff, tramisu in misiune diplomatica la curtea romana, ar' fi comunicatu domnitoriului dorinti'a Russiei de a reluá Basarabi'a, care in 1856 a fostu inapoata Romaniei, dandui acesteia in schimbu o mica parte din teritoriulu bulgaru. Diarielle

romane ne dau o icóna viua a impressiunii ce a facutu acestu pasu oficiosu la toti romanii. Vorbindu despre interpelariile anunciate in Senatu si in Camera in privinti'a Basarabiei scrie „Romanulu“ intre altele:

„Intrunirea secreta intre senatori si deputati inceputa Luni a urmatu si eri si se tiene si astadi (Mercuri). Resultatulu acestoru desbateri secreteli vomu cunósce in siedintiele publice ce se voru tiené Joui. Avemu inse trebuinti'a se scimu ce spun senatorii si deputatii in siedintiele loru intime, pentru cá se cunóschemu care va fi resultatulu? Din fericire n'avemu acésta trebuinti'a. Un'a din puterile cele mari ale Romaniloru a fostu unire tuturoru pentru apararea patriei. Nu dér' astadi, candu ajunseramu aprópe de limanu, vomu perde acésta stramosiésca si romanéasca virtute. Lipsitu de simtieminte romanesci cata se fia acela, care se va indoi, ca natiunea romana se va presentá in faci'a Europei unita, pe deplinu unita si va dice intr'o singura voce tuturoru poteriloru: — Nu eu voiu taiá din carnea mea, nu eu voi vinde pe frati mei! Noi staruimu a crede, ca imperatorele Alexandru nu va lasá pe consiliari se rupa conventiunea dela 4/16 Aprile in partea ei cea mai esentiala*). Noi staruimu a sperá, ca Elu nu va primi cá lumea tóta se póta dice, c'a ruptu contractulu tocmai dupa ce Romanii 'si-au versatu sangele la Plevni'a, fara seicéra nimicu si ca le-a sfasiat anim'a tocmai dupa ce prin faptele si prin lealitatea lor, au facutu, cá Maj. S'a sei dechiare pe campulu de onóre si in faci'a lumii de aliati ai sei. Acésta sperantia inse nu trebuie se ne impedece de a ne face datori'a.

„Se ne unimu dér' toti si prin cuvinte si prin fapte, se damu asecurari imperatului Russiloru si tuturoru celorlalte poteri, ca Romanii nu se vendu. Santemu de parere inca, ca Romanii se tiena in tóte orasiile intruniri publice, se 'si manifeste simtiemintele, se-si afirme vointi'a, si prin resolutiuni se le faca cunoscutu guvernului, Europei. Acésta este, dupa noi, calea Romaniloru, acésta este calea, pe care amu mersu totdeanu, care ne-a condusu pana aci si prin care vomu isbuti de securu a dobandi din ce in ce mai multu stim'a si in crederea Europei. In ori-ce casu se ne facemu datori'a, ca-ci cei cari 'si facu datori'a sunt in cele din urma adeveratii invingutori.“

Totu relativu la cestiunea acésta dice „Telegraphulu“: „Dela unu capetu la altulu alu tierii nu este alta preocupare de catu cestiunea Basarabiei. Dela celu mai seracu pana la celu mai bogatu, toti astépta cu ingrigire se védia mai curundu, déca intr'adeveru le alulu nostru aliatu va reclamá si oficialu aceea ce a cerutu indirectu, déca va luá cu forti'a pamentulu nostru stramosiescu, pe care ordinióra i l'a datu imperiulu otomanu fara dreptu, ér' nicidecumu romanii si pe care poterile ni l'a restituitu in puterea dreptului nostru.“

„Romani'a libera“ constatandu ca Russi'a completéza acuma in sensulu vederiloru ei politici inaugurata de Prusi'a dupa Sadov'a dice: „Déca eu aliatii nostri, cu cari ne amu amestecat sangele pe campulu de lupta, atrasi pe langa interessulu demnitatii nóstre nationale, si de inalta si umanitari'a idea ce Russi'a luase cá devisa a resbelului seu, déca dela diplomati'a russésca este otariu, ca nu ne potemu asteptá decatu la o forfecare de fruntarii, tocmai diu spre partea politicesce cea mai pretiósá a pamentului romanescu; déca in locu de a ne dá unu sprijiau puternicu si lealu, precumu eramu in dreptu a ne asteptá dela Russi'a, intelinimu din potriua propuneri fórté durerosé pentru tíera, atunci, contrari, precumu amu declarat'o eri, oricarei incercari entusiaste de a ne aperá pamentulu cu arm'a, nu ne remane de catu a ne referi la vointi'a congressului european, asteptandu cu incredere, ca elu, in inalta-i intieptiune si pe deplinu convinsu de lealitatea nóstra, de servitiile aduse crestinatatii si progressului, acumu, cá si in timpii nostri istorici, se decida asupra punctului, déca se cuvine, cá Romani'a se pérda gurile Dunarii si prin urmare misiunea ei politica si istorica, stabilita prin atatea veacuri de sacrificii, si consantita mai anii

*) Acésta este articolulu alu II-lea alu conventiunii incheiate intre Romani'a si Russi'a la 4 Aprile 1876, care suna asia:

„Pentru-cá nici unu inconvenientu séu periculu se nu „resulte pentru Romani'a din faptul trecerii trupelor russe „pe teritoriulu seu, guvernulu Maj. S. Imperatului tuturoru „Russiloru se obliga a mantiené si a face a se respectá drepturile politice ale statului romanu, astfelu cumu resulta din legile „interióre si tratatele esistente, precumu „si a mantiené si a aperá integritatea actuala a Romaniiei.“

trecuti, prin atatea volumi de sange ce cursera din vinele Europei! In fine dice: „Noi nu suntem pentru politic'a entuziasmului, ci a calculului. Un'a e nesigura si adesea funesta; cealalta este mantuito'ria. Noi ne referim la dreptatea si intieptiunea Europei s. c. l.“

„Press'a“ se exprima asia: „Acuma cá si altadata noi avem deplina confidentia in lealitatea si inaltele simtieminte ale imperatului Rusiei, care nu va violentá si silá pe miculu nostru popor, pe aliatii Majestatii Sale, cá se se sinucida, se se desonoreze singuri. Corpurile legiuito'rie nu voru intardiá a se pronuncia cu patriotismulu si recea chibzuire ce se cuvine in asemeni impregiurari.“ In altu locu dice: „Asteptam cu-o legitima nerabdare se vedem, care este positiunea Romaniei, in urm'a resbelului ce amu facutu cu atat'a succesu in cont'a Turciei! Aliant'a cu puternic'a nóstra vecina, confirmata prin versarea de sange a mii de eroi romani in siantiurile Plevnei, ne da dreptulu a crede, ca romu fi tratati dupa cumu se cuvine a fi tratata o natiune brava si plina de vigóre!“

„Stéu'a Romaniei“ din Iasi, care a demonstratu in cativa articoli incompetenti'a si incapacitatea corpurilor legiuito'rie de a operá vreo schimbare teritoriala, documentandu, ca numai o constituanta ar' fi competenta in asemenea materia relativu la inchaierea armistitiului, scrie: „Amu trebui se presupunem, ca la subscrierea actului dela Adrianopolu voru fi trebuitu se participe pe lenga Russi'a si Turci'a si celelalte poteri beligerante, aliate Rusiei. In totu casulu Russi'a n'a potutu tratá fia chiaru provisoriu in numele si asupra interesselor, ce ne privescu esclusivu pe noi, fora o speciala imputernicire din partea guvernului nostru. Fora unu asemenea mandatu nu p'óte fi valabila nici o arangiere inchaiata despre noi fora de noi.“

„Curierulu“ - Balassanu din Iasi scrie: „Noi cu totii, tíera si poporu suntemu alarmati prin sgomotulu, ca Russi'a vrea se-i damu Basarabi'a pent' unu teritoriu órecare din Turci'a. Pana acum'a n'am datu peste nici o scire oficiala, care se confirme acestu sgomotu. Asteptam cu nerabdare scirea despre respunsulu guvernului la interpellarile din senatu si camera. Deja impregiurarea, ca guvernulu a cerutu o siedintia secreta pentru a poté respunde, ne ingrijesce. —

Bistriti'a, in 28 Ianuariu 1878.

(Urmare si fine.)

Domnulu B. spre recompensa, ca Naseudenii votasera pentru genere-seu, 'si-a tienutu cuventulu, ca-ci a votatu cu ei, ma inca le-a castigatu si vreo patru séu cinci votanti sasi, ceialalti sasi si romani mai toti din celelalte cercuri, afora de alu Naseudului, au alesu pe Rusu. In urm'a acést'a dlu Dr. Alessi a protestatu in contra unei atari alegeri, incependu cu aceea, ca recunosce, ca alegerea a decursu dupa tóte formele prescise, dér' densulu totusi protestéza in numele romanilor. (?)

Acést'a a fostu curgerea cea adeverata a alegerilor, martori mi sunt toti, cari au luat parte la ele. Mai multu me miru de Domnulu advocatu Ioachimu Muresianu, care adeseori, fa'cia de mai multi, chiaru si fa'cia de comitele supremu, s'a dechiaratu, ca nu va primí nici o functiune, cumu s'a lasatu ds'a, cá advocatu cu cancelaria estinsa, a fi sedusu de a candidá la functiunea de jude procesuale in Naseudu, — tóte le precepu, dér' acést'a un'a nu. —

Pe lenga acést'a stare a lucrului venu a intrebá acumu pe d. „Publiu“: Judecat'a ds'a cu seriozitate, ce a scrisu in corespondenti'a dsale din Nr. 2 alu „Gazetei Trans.“, séu dóra scris'a acea corespondentia in furi'a prima, vediendu, ca cu tóte incordarile dsale a facutu fiasco? Dupa-ce nu romanii cu sasi, ci Naseudenii cu dnulu B. au facutu o legatura, quasi de cortesire in favórea aloru doue persóne, pe bas'a unei atari legaturi private avut'a locu protestulu d-sale intr'o siedintia publica oficiósa a comitetulu comitatensu? si inca protestu necualificatu, in care protestantele recunosce, ca la alegere s'a observatu tóte formele, dér' totusi protestéza?!

Pentru-ca d. „Publiu“ si conso'cii d-sale au fostu asia de neprecauti, de s'au lasatu a fi amagiti de d. B., capulu unei fractiuni sasesci, meritat'au sasi din acestu comitatu si respective membrii de sasu din comitatu se-i numésca d. „Publiu“ in diuarie publice „sireti, frangatori de cuventu“, atunci, candu densii cuventulu datu l'au tienutu cavaleresce si la acestea alegeri ne-au satisfacutu

peste asteptarea si peste pretensiunile nóstre? atunci, candu in acestu comitatu — si paremise in uniculu — au decursu alegerile in armonia si in intielegere comuna intre romani si sasi? atunci, candu ómeni asiedati cu judecata sanetósa se mira, vediendu rezultatulu si apróba procederea atatu a romaniloru catu si a sasiloru!?

Meritat'am sub aceste impregiurari subscrisulu si ceialti membrii romani din comitatu, cari din convingere curata n'amu votatu pe candidatii propusi de clic'a din Naseudu, ci pe altu romanu, meritat'amu dicu, de a fi timbrati pentru acést'a in publicu de vendiatori si criminalisti nationali? Scia d. „Publiu“ si p'óte produce vre-una fapta, pentru care se fimu timbrati de vendietori ai natiunei si criminali? Déca dá, la publicitate cu dens'a! nu vorbe, fapte dle „Publiu“! acestea sunt probare neresturnabila!

Dlu Publiu striga in gur'a mare de formarea unui clubu nationalu; dér' poté pretinde dsa, cá subscrisulu si altii de parerile mele se avemu incredere si se ne intielegem fratesce cu ómeni (abstragendu dela unii domni Naseudeni, cari intru tóte ce urméza sunt nevinovati), cari la alegerile trecute au amblatu pe sate cortesindu pentru Tánárky se fia alesu in Naseudu cá deputatu dietale? Au dóra pretinde dsa, cá se intramu si noi in coteri'a unor'a, se facemu si noi denunciatiuni asupra deregutoriloru, cari nu ne convinu (dupa cumu s'au facutu asupra lui Rusu scurtu tempu inaintea alegeriloru, cá se nu póta fi candidatu) si apoi se le tramitemu la Borgou si se midiuolocimu subscierea loru prin ómeni, cari eri alaltari au esitu din carcere, unde fura infundati pentru furturi si defraudari? Séu dóra pretinde d. „Publiu“ se amblamu si noi, cumu au amblatu unii prin Naseudu seri si nopti intregi prin ospetarie spre a fi adaptati de beuturi prin aspirantii la diferite posturi? Acestea sunt principiile salutarie pentru poporulu nostru, pentru cari se ne consolidam si pentru cari este d. „Publiu“ asia invapaiatu in corespondenti'a dsale? De se va uitá d. „Publiu“ bine impregiurulu dsale, va vedé, ca — dóre — tóte sunt asiá, cumu le spunu aci si nu va pretinde, cá omulu se iè parte la ele, credu, ca nici ds'a nu va luá.

D. Publiu nu s'a potutu retiené de a nu insultá in publicu si p' d. Rusu, alesulu jude procesuale, ca e denunciatu la comitele supremu pentru nu sciu ce mania pasialésca. Cine cunosce pe d. Rusu, sum siguru, ca-mi va aprobá, ca densulu in decursulu servitiului de pana acumu prin iubirea de dreptate in oficiu si prin portarea morala esemplara in afora si-au sciutu castigá iubirea superioriloru sei si respectulu poporului din cerculu incredintiatu lui spre administrare, incatu pentru denunciarea facuta in contrai cugetu, e destulu, ca am aretatu, ca intre individii subscrisi in denunciare se afla si ómeni amblati prin carcere, apoi ca denunciarea s'a facutu scurtu tempu inaintea alegeriloru si ca d. „Publiu“ se mira in corespondenti'a dsale, ca d. Rusu totusi a venitu in candidatiune.

De altmíntrelea cercetarea e in curgere, comisiunea administrativa si respective disciplinaria, care si pana acumu a datu probe, ca nu cauta la persóne, ci scia judecá objectivu, va decide si asupra acestei denunciari, acumu observezu numai dlui „Publiu“, ca comitele supremu a fostu cu multu mai cu minte, de catu se denege pe bas'a unei denunciari subscrisa de criminalisti candidarea unui omu cu familia, care din anulu 1862 a fostu nepatatu totu in servitiu publicu.

Inchieiu cu aceea, ca pana voiu vedé procedendu ómenii pe cali de acestea, affu mai consultu a tacé si a face singuru, ce-mi este posibilu.

Primiti s. c. l.

Danila Lica, advocatu.

Craiova, 22 Ian./3 Febr. 1878.

Domnule Redactoru!

Ve roga se binevoiti a face locu in stim. d-vóstre diuaru catoru-va linii ce-mi tienu de datoria a dá publicitatii, si a primi anticipativu multiamirile si recunoscinti'a

devotatei d-vóstre

Adelin'a Olteanu

In Octobre 1877 D-a Constanti'a Argentoianu si Dsióra Elis'a Opranu, inspirate de foculu sacru alu amorului de patria, luandu initiativa pentru a face o loteria in favórea braviloru nostri luptatori, avurá fericirea de a obtiené prin concursulu mai multoru cetatiene rezultatulu doritu. — Cateva

membre din Comitetulu „Independencia Craiova“ luara asuprasi distribuirea sortiloru; eu, care cunoseam patriotismulu ce predomina animile multu iubiteloru nóstre sorori transcarpatine, nu intardiaiu a me adresá la cateva din cunoscintiele mele, fiindu mai dinainte segura de bun'a primire ce asi intimpiná, si nu me incelaui.

„Totu pentru brav'a Armata romana! — dice D-a Mari'a Hannea; — oprescu toti sortii pentru mine; — rogu, mai tramiteti celu pu'cinu 50, pentru a le plasá“, — adauge marea patriota romana.

„Ve multiamescu Dómna. de ocaziunea ce ne procurati, pentru a veni in ajutoriulu scumpiloru nostri luptatori etc. etc.“, imi dice multu stimat'a D-a Sev. Muresianu.

Dómn'a Baiasiu, romana cu sufletu si cu anima, pretinde, ca ori catu amu face pentru neobositii si multu espusii nostri romanasi, inca nu facemu destulu. — Pe bas'a acést'a imi mai cere sorti, renuntiandu la castigu in favórea ranitiloru.

Dómn'a E. D. imi inapoiéza cei 50 sorti ce i-am tramisu, inso'cindu-i cu 100 franci, si rogandu-me a dispune asemenea de ori-ce castigu in favórea ranitiloru.

Dómn'a Carolin'a Orbonasiu se simte fórté fericita de a poté aduce unu servitiu acestei sante cause, — plaseaza toti sortii si pentru a-lu D. Sale imi tramite 6 floreni; renuntiandu asemenea la ori-ce castigu in favórea vulneratiloru.

Marele capitanu Acsente imi raspunde prin epistola plina de entuziasmu si recunoscintia de óre-ce nu am uitatu amórea si devotamentulu seu pentru tóta suflarea romana.

E. S'a episcopulu V. Mihali raspunde cá adeveratu romanu si Gentiluomu.

Reverendisimulu D-nu Cipariu nu intardiéda o diua a mi raspunde.

Tenerele Dómne Anna Sandoru si barones'a Aureli'a de Jurc'a, respundu asemenea cu mare entuziasmu oprindu toti sortii pentru sinesi.

Dela D-nu Lapadatu adestu cu nerabdare respunsu la epistolele mele, spre a nu fi silita de a anulá sortii.

Acum trecu din frumós'a si multu dorit'a nóstra Transilvani'a in Capital'a Ungariei, unde cunoseam cativa romani.

Domnulu Romanu raspunde in loculu Dómnei Romanu, anuntiandu-mi, ca cele 15 bilete s'au vendutu tóte socotinduse leulu 45 cruceri, si ca in curendu voru urmá si banii.

D-nu G. Serbu n'a mai respunsu; speru ca nu va intardiá spre a nu me sili desa anulá sortii.

Si deórece omulu nu póte gustá dulceati'a fara de a se atinge incatu-va si de amaratiuni, suferu vediendume fortiaata a deplange pe D-nu Iosifu Vulcanu, caruia 'mi-am tienutu de sacra datoria, cá mare romanu si vechiu diaristu beletristicu, ai dá ocaziune de a aretá si prin fapte amórea si devotamentulu seu pentru acea dulce tíera, pe care o cautá cu atatu focu; ilu deplangu — dicu — ca nu a potutu plasá nici chiaru unu singuru sortiu, dupacum se póte vedé si din epistol'a D-Sale, pe care o reproducu aci spre justificarea mea, deóra-ce nu mi inapoiéza sortii:

„Onorabila Dómna! Ve ceru scusele, ca nu V'am scrisu pan'acuma. Caus'a a fostu, ca am voitu se ve impartasiescu unu resultat favorabilu. Am asteptatu, dér' inzedaru. Candu 'mi-ati tramisu biletele, nu eram in Budapesta. Reintorcundume, peste vr'o luna, si voindu se le impartu, am afflatu cu surprindere, ca D-v. ati tramisu si altele aici. Ast'a a fostu caus'a, ca nu 'mi-a remasu cu putintia de a le vinde. — Deci le-am tramisu pe la amici in tienuturi. Der' pan' in momentulu presinte n'am primitu nimic. De voiu primi ceva, voiu grabi a vr'o tramite. Acést'a inse nu impedece anularea respectiveloru bilete, ceea-ce ve rogu se si faceti. — Primiti asigurarea stimei mele, Iosifu Vulcanu. Budapesta 26 Ianuariu 1878.“

Acum pentru a-mi complectá datori'a fa'cia cu multu iubitele nóstre sorori si frati transcarpatini, le facu cunoscutu, ca peste cateva dile se va face tragerea, a carei resultatulu voiu publicá imediatu pentru satisfacerea generala. A. O.

Concnrsurile propuse de Societatea academica romana.

(Urmare.)

B. Premiulu Nasturelu

(din seri'a A. pentru subiecte puse la concursu d) referente la limbistic'a si istori'a filologica séu literaria a limbei romane.)

Conformu decisiunei luate in sesiunea anului 1876 se publica concursu asupr'a thesei urmátorie:

„Studiu asupra producerilor literare in limba romana din epoca lui Matheiu Basarabu (1633—1654), in care se voru avea in vedere atatu documentele oficiale si „particulare redactate in limba romana in acea epoca, catu „si carti traduse si tiparite romanesci pe atunci, precumu si „ori-ce elemente literare relative la miscarea culturai romane „in acelu periodu; se va studea cu speciala atentiune vieti'a „si activitatea literara a eruditului mare Logofetu alu tieiei „din acelu timpu Udriste (Orestu séu Urrilu) Nasturelu din „Herasci, cumnatu alu lui Matheiu Voda si strabunu alu „fericitului nostru donatoriu.“

Condiuniile concursului voru fi:

1. Marimea lucrarii va fi de 10—15 côle de tipariu, formatu octavu ordinariu, litere garmond.
2. Terminulu presentarii manuscriptelor la concursu va fi 1 Augustu 1879.
3. Manuscriptele se voru presentá anonime, portandu o devisa, care va fi reproducusa pe unu plicu sigilat, contienendu numele concurentului.
4. Premiulu, ce se va acorda opului celui mai bunu va fi de 5000 lei noui, fora a poté fi impartitu.
5. Societatea academica 'si reserva dreptulu de a tipari in publicatiunile sale disertatiunea ce se va premia.

(Va urmá.)

Cu 1 Februaru st. v. 1878 se incepe unu nou abonamentu la

„GAZET'A TRANSILVANIEI.“

Rogamu pe domniia aceia, a caroru abonamentu espira cu 31 Ianuariu st. v. cá se grabésca cu reinoirea lui, déca voiescu cá se li se trimita fói'a regulatu.

P. T. domniia noui abonanti sunt cu deosebire rogati a ne trimita adresele esacte, aratandu si post'a cea mai aproape de locul unde locuiescu.

Pretiuulu abonamentului este: pentru Brasiovu 8 fl. pe anu, 4 fl. pentru semestru si 2 fl. 50 cr. pe trei luni; cu dusulu in casa 10 fl. pe anu, 5 fl. pe semestru, si 3 fl. pe trei luni; pentru Austro-Ungari'a cu post'a: 10 fl. v. a. pe anu, 5 fl. pe unu semestru si 3 fl. pe trei luni, ér' pentru strainatate 12 fl. (séu 28 franci) pe anu, 6 fl. pe siese luni si 4 fl. pe trei luni.

Diverse.

— (Fiat veritas!) Ni se scrie de pe malulu Crisiului rapede urmatóriele: Cetindu in Nrulu 99 alu „Gaz. Trans.“ unu respunsu alu d-lui Teodoru Filipu adm. protop. la o corespondintia publicata in „Telegr. Romanu“, unde d-lu T. Filipu era acusat, pe nedreptu de unu anumitu „Scipione“, nu potu, se nu ve rogu a dá locu in pretiuitulu diariu ce redigeti urmatóreloru mele orduri, desi sciu ca: „veritas odium parit“ (adeverulu nasce ura), cá se se convinga domniia acuatori, ca nu e destulu numai a acusat pe cineva, fora nici o basa, fara a demustrá nimicu, si se afle, ca suntu individi veterani, cari cunoscú fórté bine toti pasii Dlu T. Filipu. Suntu 48 de ani! decandu me afu fungeudu si cá preotu in tienutulu acest'a, si cunoscú tóte giurstarile Crisiului rapede, cunoscú pre d. Filipu inca din anulu 1852, candu fuse alesu de preotu in Lugasiulu de susu, si cu tóte ca d-s'a cá si unu ortodocsu infocatu, 'mi era contrariu si aveamu la olalta frecari multe, — totusi, afirmu cu consciintia curata, ca in causele nationale totudeauna 'mi-a fostu spre ajutoriu cu constantia rara. Mi aducu aminte fórté bine candu odata disputandune despre religiune ia-m disu: „Domnule! religiunea si nationalitatea sunt strinsu legate de olalta, asia ca natiunea trebuie cá se fia antaiu fundata si apoi religiunea, insusi mantuito-riulu nostru Isusu Christosu dice la Evang. Mateiu: „Mergundu, invetiati tóte neamurile botezandu pre ei s. c. l.“ din care cuvinte ale mantuito-riului apriatu se pote deduce, ca trebuie cá antaiu se fia neamuri (adeca natiuni) si apeii botezu (adeca religiune) si d-s'a dlu Teodoru Filipu cu ochi plini de lacrimi de bucuria mi strinse dreapt'a, si 'mi-a prestatu ajutoriu totdeauna in ori-ce cauza nationala. Dér' óre potu se dicu mai puçinu bine despre d-s'a aducundumi aminte de timpulu candu, dupa 1875, fú denumitu de administratoriu protopresbiteralu? Nu! Ci trebuie se 'lu aridicu mai tare, ca-ci se vedea cumu inaintandu in oficiu zelosu, inaintá si in causele nationale. Intre altele servésca-i spre onóre acea impregiurare, ca acu nu de multu fiindu d-s'a rogatu prin doi domni maghiari se le ajute spre a poté fi alesi in cerculu d-sale de membri la comitatu d-s'a denegandule rogarea se nisui a se alege si se si alese unu romanu. Credu ca aceste inca suntu destule motive, prin cari aratu malitiositatea acuatoriloru d-lui T. Filipu, cari ei imputa, ca n'ar' fi fostu nationalistu si ortodocsu bunu si cari voindu a-lu nimici pe d. Filipu si alu indepartá dela trépta oficiului protopopescu, ce-lu merita cu tóta increderea, — prin calumnie nedrepte

voiescu a aridicá pe altulu. Inse: „fiat veritas, aut pereat mundus!“ (Vorbésca-se adeverulu, séu péra lumea!)

— (Creditulu statului romanu.)

In privinti'a acést'a scrie „Romanulu“: „Constatamu ca cu tóte incercarile resbelului, cu tóte dificultatile financiare ale statului romanu si in fine cu tóte vuetiele neliniscitórie ce circula acumu in privinti'a Basarabiei, creditulu statului romanu cresce si cursulu efectelor publice se urca necontentitu. Efectele imprumutului Oppenheim, cari sunt barometrulu creditului nostru la Londr'a, cadiusera la 70 la inceputulu resbelului; astadi s'au urcatu la 98. Rent'a romana care la Paris cotéza creditulu nostru, cadiuse la 33 la inceputulu resbelului, dilele din urma se urcase pana la 57. Obligatiunile si actiunile cailoru nóstre ferate, cari cadiusera in timpii din urma la unu pretiu atatu de ridiculu, incatu actiunile primitive se speculau intr'unu timpu cu 7, se urca pe tóta line'a. Astadi actiunile primitive au trecut de 25, obligatiunile 6 la suta sunt la 72 si prioritatile ajunsera dilele din urma pana la 76. Efectele publice interióre sunt asemenea fórté urcate: afara de obligatiunile rurale nici unele numai produc astadi doband'a de 10 la suta.“

Telegramele „Gazetei Transilvaniei.“

Bucuresci, 8 Februaru 10 óre n. In privinti'a Basarabiei corpurile legiuítóre Senatulu si Camer'a au votatu in unanimitate urmatórea motiune:

„Adunarea si Senatulu declara, ca sunt otarite a mantiené integritatea teritoriului si a nu admite nici-o instrainare a vreunei parti órecare din teritoriulu romanu, in schimbulu vr'unei compensari teritoriale séu vreunei desdaunari.“

Sperantia e, ca teritoriulu nostru va scapá neciontitu.

Bucuresci, 8 Febr. Camer'a dupa-ce a votatu cu unanimitate motiunea relativa la Basarabi'a apoi considerandu, ca in impregiurari grave, cá cele de façia trebuie se dispara ori-ce ure si ca toti romanii trebuie se lupte cá fratii, a decisu cu 56 contra 6 voturi retragerea acusatatiunei indreptate contra fostiloru ministri.

Rom'a, 7 Febr. (Bir. cor.) Pap'a Piu alu IX-lea, dupa-ce a primitu santele taine, a repausatu astadi la 4 óre dupa amédiu. Conclav'a se va aduná neamenatu.

Sciri merunte.

Cu pactulu dualisticu stamu reu, opoziitiunea contra lui cresce in ambele parlamente. In camer'a din Budapest'a a vorbitu Paul Somssich intre aplausele opoziitiunei contra legeri de vama. — „Közvélemény“ ne spune ca deputatii s'asi inca nu s'au decisu a votá pentru proiectele regimului, si ca este inca sperantia ca voru votá contra lui Tisza tocmái candu acest'a, care ia maltratatu multu, e aprópe de cadere! — Reactivarea ministeriulu din Austri'a n'a facutu impressiunea buna in Austri'a ude nu se crede ca va poté isbuti a realisá impacarea.

In 23 Ianuariu v. la amédiu au incetatu ostilitatile impregiurulu Vidinului. Dumineca bombardamentulu a fostu atatu de tare in catu orasiulu a arsu 6 óre. Armistitiulu e primitu de faptu si de trupele romane.

Ajutorie pentru raniti.

Mediasiu, 11 Ianuariu 1878.

Stimate dle Redactoru! Ve rogu se benevoiti a trimita sum'a alaturata de 12 fl. 20 cr., colectata, in favorulu braviloru ostasi romani raniti, din Mediasiu si din comun'a Brateiu séu directu, séu prin d. Diamandi I. Manole la comitetulu „Crucei rosie“ si se publicati alaturat'a lista spre rectificarea subscribului.

Oftandu-ve vieti'a indelungata si prenumeranti multi sum s. c. l. Ambrosiu Aronu, parochu rom. gr.-cath. cá colectante.

List'a de contribui benevole pe sém'a ostasiloru romani colectate din comun'a Brateiu prin subscribulu: Theodoru Moldovanu si soçi'a din Mediasiu 5 fl., Ioanu M. Milintoiu 1 fl. Din comun'a Brateiu au contribuitu in naturalia: Ioane Andreiu 1 cupa gráu, Achimu Bacila 2 cupe gráu, Ioane Crisianu 1 c. g., Gligoru Munteanu 2 c. g., Ioanu Opriceanu 2 c. g., Ioanu Gíaja 1 c. g., Iosifu Barbu 2 c. g., Achimu Munteanu 2 c. g., Ioane Mij'a 1 c. g., Eli'a Manciú 2 c. g., Dionisiu Boessianu 7 c. g., Ioane Munteanu 14 c. g., Mariutia Crisianu 1 c. g., Georgiu Mij'a 1 c. g., Georgiu Bacila 1 c. g., Ioane Mun-

teanu jun. 2 c. g., Nicolau Marianu 2 c. g., Ioane Andreiu 2 c. g., Ioane Pacurariu 1 c. g., Georgiu Funariu 1 c. g., Theodoru Miclausiu 1 c. g., Gligoru Manciu 1 c. g., Georgiu Funariu 2 c. g., Ioane Bacila 1 c. g., Tom'a Munteanu 1 c. g., Ioane Manciú 1 c. g., Dumitru Funariu 2 c. g., Dumitru Munteanu 2 c. g., Michaele Neagu 1 c. g., Georgiu Munteanu 1 c. g., Ioane Manciú Czekesiianu 1 c. g., An'a Manciú 1 c. g., Georgiu Marianu, parochu 3 1/2 c. g., Ioane Munteanu 2 c. g., Ioane Vledutiú 1 c. g., Andronicu Munteanu 1 c. g., Achimu Manciú 1 c. g., Michaele Andreiu 1 c. g., Ioanu Visu 1 c. g., Georgiu Vladutiú 1 c. g., Stefanu Vledutiú 2 c. g., Ioane Bacila 1 c. g., Achimu Manciú 1 c. g., Siofronu Mij'a 1 c. g., Georgiu Munteanu 2 c. g., Marisc'a Craciunu 1 c. g., Valenii 2 1/2 c. g., Andreiu Crisianu 1 c. g., Gosmanulu Andronicu Munteanu din vecinatatea s'a 7 c. g., Ambrosiu Aronu, parochu 14 cupe gráu; puçine rize vendute cu 20 cr. v. a.

Brateiu, 11 Ianuariu 1878.

Ambrosiu Aronu, parochu rom. gr.-cath.

Brasiovu, in Decembre 1877.

Ofrande pentru soldatii romani raniti, primite de subsemnatulu prin dlu parochu Petru Ales. Vlása dela romanii din comunele josu notate si tramiso principiulu Dimitrie Gr. Ghic'a, presiedintele „Crucei rosie“ la Bucuresci.

Diamandi I. Manole.

Petru Vlása 1 fl., Iuliu Vlása 20 cr., Trajanu Vlása 20 cr., An'a Vlása 60 cr., Iuli'a Vlása Moldovanu 20 cr., Andrei Lin'a 20 cr., Silvasanu Vasilie 10 cr., Marineanu Todoru 10 cr., Vitanu Veron'a 10 cr., Chisu Ionu 20 cr., Hudrea Anisú 20 cr., Iug'a Teodoru 10 cr., Hudrea Ionu 30 cr., Cadariu Graptina 20 cr., Florea Ionu 20 cr., Ili'a Vasilica 30 cr., Popa Sintionu 20 cr., Salagianu Vasilie 39 cr., Hossu Gligoru 15 cr., Chisu An'a 40 cr., Hudrea Ustin'a 10 cr., Prescancu An'a 10 cr., Cadariu Iacobu 10 cr., Marineanu An'a 10 cr., Marineanu Todoru 10 cr., Iuga Mari'a 10 cr., Iuga Gavriila 10 cr., Salageanu Mari'a 10 cr., Cordis An'a 10 cr., Marineanu Mari'a 10 cr., Ili'a Ionu 50 cr. — Din comun'a Iar'a: Vasiliu Lucaciú 1 fl., Suciú Iacobu 1 fl., Popa Constantinu 50 cr., Tentianu Ili'e 40 cr., Popa Iacobu 20 cr., Berasiu Petru 20 cr., Rosiu Petru 50 cr., Crisianu Filipu 10 cr., Mothocu Ionu 10 cr., Unu anonimu 1 fl. Din comun'a Belior'a: Iacobu Russu 1 fl., Ioanu Partila 30 cr., Ioanu Boboie 10 cr., Partila Palagie 10 cr., Danu Partila 10 cr., Gavriila Betiu 10 cr., Gligoru Cucea 10 cr., Ili'e Bulgaru 20 cr., George Oara 10 cr., Vasilie Iancu 10 cr., Teodoru Oara 10 cr., Simionu Batasiu 10 cr., Vasilie Botasiu 10 cr., Dumitru Boboie 10 cr., Dumitru Oara 10 cr., Vasilie Haganu 10 cr., Ioanu Boboie 10 cr. — Din comun'a Ar.-Ghirisiu: Ioanu Moldovanu 1 fl., Pintia Vasilie 40 cr., Russu Gligoru 50 cr. — Din comun'a Baisior'a: Filofteiu Munteanu 40 cr., Unu anonimu 1 fl. — Din comun'a Turu: Unu anonimu 1 fl. — Din comun'a Surducu: Iacobu Fodoreanu 1 fl. — Din comun'a Hasmasiu: Iacobu Bordanu 1 fl., Popa Gligoru 10 cr. — Din comun'a Cacov'a: Ioanu Samoila 1 fl. — Din comun'a Bicalatu: Ioanu Morariu 50 cr. — Din comun'a Cistelecu: Alesandru Vamos 1 fl.

Sum'a 23 fl. 64 cr. v. a.

CAROLU SCHUSTER

are onóre de a face priu acést'a cunoscutu, ca a luat in proprietatea s'a farmaçi'a (Apotheke) cu firm'a:

„LA ANGERULU PAZITORIU“

in Têrgulu graului si totu-deodata 'si permite a aretá, c'a arangeat'o, cumu nu se poté mai bine, pentru a poté multiumi pe onorabilulu publicu in tóte directiunile sciintiei. Recomanda cu deosebire bogatulu seu depositu de specialitatile articuleloru indigene, cá si straine, asemenea si de celu mai bunu si finu articulu de toaleta cu pretiurile cele mai moderate, cu incredintiarea despre o solida si prompta espeditiune.

4--6

Pretiurile piatiei

in 8 Februaru n. 1878.

	Hectolitru.	fl. cr.	Hectolitru.	fl. cr.
Granu	fruntea	9.60	Mazerea	7.50
	midilocu	9.20	Lintea	9.40
	de diosu	8.50	Fasolea	6.20
Mestecatu		7.80	Cartofi	11.—
	fromósa	6.40	Sementia de inu	1.30
Secara	de midilocu	6.10		1 Chilo. fl. cr.
	frumosu	5.70	Carne de vita	—36
Ordiulu	de midilocu	5.50	„ de rimatoriu	—44
	frumosu	3.25	„ de berbece	—
Ovesulu	de midilocu	3.15		100 Chile. fl. cr.
		4.80	Seu de vita prospetu	40.—
Porumbulu		6.40	„ „ „ topitu	—
Meiu		—		
Hrisca		—		

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 8 Februaru st. n. 1878.

5% Rent'a charthia (Metalliques)	64.55	Oblig. rurali ungare	78.75
5% Rent'a-argintu (imprumutu nationalu)	67.60	„ „ Banat-Timis	78.—
Losurile din 1860	112.50	„ „ transilvane	77.—
Actiunile bancei nation.	811.—	„ „ croato-slav	84.—
„ instit. de creditu	213.52	Argentulu in marfuri	103.75
Londr'a, 3 luni.	118.35	Galbini imperatesci	5.59
		Napoleon'd'ori	9.40
		Marci 100 imp. germ.	58.35

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipograf'a: Ioane Gótt si fiu Henricu.